

[A. Svensson.]

dreje sig om Udførelsen af de nødvendige Jordarbejder, medens Skinnelægning m. m. maatte vente, til Krigen engang er afsluttet. Dernæst maa tages i Betragtning, at der anvendes større Beløb til offentlige Arbejder for Tiden end almindeligt, fordi Beskæftigelsen af den hjemlige Arbejdskraft inden for Landets Grænser spiller en langt større Rolle end tidligere. Og saa er der ved Siden af det trafikale, og i Sammenhæng hermed naturligvis det erhvervsmæssige, ogsaa et nationalt Moment, som jeg vil tale ganske aabent om.

Et tidligere Medlem af dette høje Ting, Pastor Schmidt, der var Repræsentant for det tyske Mindretal, har for nylig udsendt en Pjece „Det skandinaviske Norden og Europas Fremtid“, hvori han gør gældende, at et nyt Europa er i Færd med at blive til, og at Danmark i Realiteten er midt inde i den nye Udvikling. Et synes mig i alt Fald givet, at hvorledes Fredsslutningen end falder ud, det gamle Europa vender ikke mere tilbage, og vi maa da være forberedt paa, at hvad der kommer, vil faa indgribende Betydning for os som for alle andre. Heroverfor er der et eneste, der paa Forhaand maa være os magtpaaliggende, nemlig at styrke og sammenfatte alt, hvad der er dansk, saa vi kan gaa saa sluttede som muligt ind i den Periode, der ligger forude. Det er ligefrem en statslig Nødvendighed, at vi forstaar dette, og under den Synsvinkel har jeg ogsaa ønsket at se Østkystbaneproblemet. Ingen kan være i Tvivl om, at det vilde have været af national Værdi, hvis den sønderjyske Østkyst havde faaet en tidssvarende Jernbaneforbindelse med og derigennem en fastere Tilknytning til det øvrige Danmark.

Og her kan vi udmærket tage ved Lære af vort store tyske Nabofolk, der er vant til at skænke Grænsedistrikterne den Opmærksomhed, de fortjener. I „Flensburger Nachrichten“ for den 24. Juni 1937 findes optrykt en længere Fremstilling fra Instituttet for Konjunkturforskning i Berlin, der har taget sig for at undersøge de økonomiske Forhold i de tyske Grænseomraader, Samfærdselsforholdene medindbefattet. Man har, hedder det i den nævnte Fremstilling, fra gammel Tid været af den Anskuelse, at til Støtte for Grænsedistrikterne kunde man trafikalt nøjes med tarifmæssige Forholdsregler. Men, fortsættes der, man maa ikke glemme parallelt hermed at udbygge Trafiknettet, der er tilpasset de særlige Tilstande, som Grænseomraadet frembyder. Det er dette ydedygtige Trafiknet, vi savner i de

sønderjyske Landsdele, og det vil heller ikke Dobbelsporet paa Strækningen Lunderskov—Tinglev raade Bod paa.

Imidlertid har Regeringen ogsaa denne Gang af Hensyn til Omkostningerne ment at maatte sige nej til Ønsket om en sønderjysk Østkystbane. Udvalget har derefter for ikke at lade noget uforsøgt rettet Forespørgsel om Muligheden af et noget billigere Anlæg Kolding—Christiansfeld—Haderslev—Røde Kro—Aabenraa—Aynbøl—Sønderborg, evt. en Bane Kolding—Christiansfeld—Haderslev og en Bane Aabenraa—Aynbøl—Sønderborg, men den højtærede Minister for offentlige Arbejder har erklæret, at heller ikke dette lod sig gennemføre.

Vi har da paa anden Maade søgt at faa nogen Erstatning for, hvad der havde været det mest rationelle, nemlig Østkystbanen. Den sønderjyske Befolkning har ikke saa sjælden haft en Følelse af, at for de sønderjyske Landsdele gjaldt trafikmæssigt, hvad der i Thorild Gravlunds Romantrilogi „Sagnet“ forkyndes som de Landslev-Bønders Livssyn: „Jeg sku' hilse og sige, om det maa være som det er og blive som det var.“ Det svarer ret nøje hertil, hvad nogle Medlemmer af dette høje Ting oplevede i Vinter under Issituationen. Vi rejste fra København med Hurtigtog den 14. Marts om Morgenen, maatte overnatte paa Færgen i Korsør Havn og kom over Store Bælt den 15. Marts om Eftermiddagen med Ankomst til Fredericia Kl. 12 Nat. Alt det var der ikke noget at sige til. Skønt det nu snart er længe siden, mindes jeg, og sikkert mange med mig, Personalet paa Tog, Færge og Isbryder med stor Anerkendelse for den Dygtighed, hvormed de klarede den haarde Tjeneste, og den Hjælpsomhed, de udviste over for de rejsende. Men saa kom altsaa Fredericia. I Løbet af forholdsvis kort Tid afgik der herfra Tog i forskellige Retninger baade nordpaa og vestpaa, kun ikke sydpaa. Vi, der skulde den Vej, maatte overnatte paa Fredericia Station og naaede først hjem den 16. Marts om Morgenen.

Denne Indstilling fra Statsbanerne over for de sønderjyske Landsdele kan ikke bibeholdes. Efter indtrængende Henstilling har den højtærede Minister for offentlige Arbejder da foranlediget, at der af Statsbanerne over for Udvalget er givet Tilsagn om Forbedringer. Statsbanerne vil — jeg gentager det — være villige til, naar normale Forhold igen indtræder, at søge Trafikken til og fra den sønderjyske Østkyst forbedret ved i videst muligt Omfang at begrænse Standsningerne for de Tog, der har Forbindelse til og fra Lyntogene, til Knude-